

XXVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Andragende fra Skoleforstander Bjørnbaaf af Viby om Folkethingets Samtykke til at drage dets Medlem Kosfod til Ansvar udenfor Thinget.

(Udgiven af Udvalget for Forretningsordenen den 16de Marts 1874).

Det Andragende fra Skoleforstander Bjørnbaaf af Viby, der den 11te d. M. er indbragt i Thinget af Folkethingetsmanden for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti) og i Genhold til Forretningsordenens § 26 er blevet henvisst til Udvalget, lyder saaledes:

„Til Folkethinget!

Under den Forespørgsel, som det ærede Things Medlem Lucianus Kosfod den 3die f. M. stillede i Thinget til Hs. Excellence Kultusministeren, og som findes i Rigsdagstidenden Nr. 58—61, bekyldte Hr. Kosfod mig gjentagende Gange for, at jeg ved forskellige Leiligheder har gjort mig skyldig i „vitterlig Usandhed“, hvorhos han fremsførte forskellige nedfættende Udtalelser om mig.

Da disse Paasagn ere usande og ubeføiede, og da de kunne komme mig til Skade baade i private og offentlige Forhold og i min Embedsstillings — imod hvilken de endog vare rettede i den Grad, at han paakaldte min øverste Forsattes Indskriden imod mig — og da jeg som Medlem af Thinget var affaaeren fra at kunne forsvare mig, tillader jeg mig herved i Genhold til § 57 i den gjennemførte Grundlov af 28de Juli 1866 at andrage om det ærede Things Samtykke til at drage Hr. Lucianus Kosfod til Ansvar udenfor Thinget for hans

Yttringer om mig paa Rigsdagen under den foran nævnte Forespørgsel.

Viby ved Aarhus, den 10de Marts 1874.

Allerærbødigst

L. Bjørnbaaf,
Skoleforstander m. m.“

De omhandlede Udtalelser af Folkethingetsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgtreds findes i Tidenden Spalte 915—918.

Efter Udvalgets Formening kræver den grundlovmæssige Ytringsfrihed i Folkethinget, at et Samtykke efter Grundlovens § 57 ikke gives i ethvert Tilfælde, hvor Noget med mere eller mindre Grund maatte føle sig fornærmet ved en herfalden Udtalelse, men kun efter Genhyn til og Overveielse af samtlige i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder, navnlig den fornærmelige Ytrings Indhold og Betskaffen, den Maade, hvorpaa den er fremkommen, den Anledning, der maatte have været tilstede til at fremsætte den, og den større eller mindre Karakter af forud og vel overveiet, som den maatte have. Nogle af Udvalgets Medlemmer hævde disse Betingelser saa stærkt, at de kun saare sjelden kunne tænke sig at ville stemme for, at de i Thinget saaldes Yttringer undergives Domstolens Censur. Udvalget er imidlertid enigt om, at de Betingelser, der saaledes maa kræves, i det foreliggende Tilfælde kunne siges at være tilstede, i hvilken Henseende